

ΜΘ 13,44

Ἡ παραβολή τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ

Ὡς ἀφόρμηση γιά τήν ἀνάπτυξη τοῦ θέματος μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ ἓνα παιχνίδι μέ τό ὄνομα «κρυμμένος θησαυρός» (βλ. ὁδηγίες στό CD μέ τό ὀπτικοακουστικό ὑλικό).

Μετά ἀπό τό παιχνίδι τοῦ «κρυμμένου θησαυροῦ», παιδιά, θά ἤθελα νά μιλήσουμε γιά ἓναν ἄλλο «θησαυρό», πού εἶναι κι αὐτός κρυμμένος καί **ἡ ἀξία του ξεπερνᾷ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς!** Ἔχετε ἀκούσει γι' αὐτόν τόν θησαυρό; Δέν ἔχουν πεῖ τίποτε σά κανάλια τῆς τηλεόρασης οὔτε στό διαδίκτυο κυκλοφόρηκε σχετική εἴδηση. **Μένει κρυμμένος γιά τόν πολύ κόσμο. Χαρά σ' αὐτόν πού θά τόν ἀνακαλύψει!**

Ἔσκαβε σ' ἓνα χωράφι ἓνας ἐργάτης, ὅταν ὁ κασμάς του χτύπησε σέ κάτι πού τράβηξε τήν προσοχή του... Σκάβει ἀκόμη πιά βαθιά, μέ πολλή προσοχή καί ...τί βλέπει; Δέν πιστεύει σά μάτια του! Ἕνας θησαυρός κρυμμένος στή γῆ! Καταλαβαίνετε τήν ἐκπληξή του, ἀλλά καί τή χαρά του! Τί κάνει, λοιπόν; Κρύβει ὅσο πιά βαθιά μπορεῖ τόν θησαυρό κι ἀμέσως σκέφτεται πῶς νά πουλήσει ὅλη τήν περιουσία του, ὅ,τι ἔχει καί δέν ἔχει, γιά ν' ἀγοράσει ἐκεῖνο τό χωράφι.

Οί φίλοι του καί οί συγγενεῖς σίγουρα θά προσπάθησαν νά τοῦ ἀλλάξουν γνώμη. Θά τοῦ εἶπαν: «Τρελάθηκες; Πουλᾶς τά πάντα γιά ἓνα χωράφι;... Σκέφτηκες καλά τί πᾶς νά κάνεις; Θά χάσεις ὅλη τήν περιουσία σου γιά λίγα στρέμματα γῆς;». Αὐτός ὅμως ἐπηρεάστηκε; Ἄλλαξε τό σχέδιό του; Ὁχι, βέβαια! Γιατί; Γιατί ἤξερε τί βρῆκε σέ κεῖνο τό χωράφι. Οἱ ἄλλοι δέν ἤξεραν, δέν γνώριζαν τό μυστικό του. Λοιπόν, τά σχόλιά τους τόν ἀφήνουν τελείως ἀδιάφορο. Αὐτός θέλει ὅπωςδήποτε τό γρηγορότερο νά κάνει δικό του τόν κρυμμένο θησαυρό! Εἶναι ἀποφασισμένος ν' ἀγοράσει τό χωράφι, ὅσο κι ἂν κοστίζει! Ἄς χάσει κι ὅλη τήν περιουσία του! Δεκαπλάσια θά γίνουν τά πλούτη του, ἂν ἀποκτήσει τόν κρυμμένο θησαυρό!

Ἡ ἱστορία αὕτη, παιδιά, εἶναι μιά **παραβολή**, πού τή διαβάζουμε στό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο (βλ. 13,44). Ξέρετε τί εἶναι οἱ παραβολές; **Ἱστορίες μέσα ἀπό τή ζωή τῶν ἀνθρώπων πού περιέχουν οὐράνιες ἀλήθειες.** Ὁ Χριστός συνήθιζε νά διδάσκει μέ παραβολές. Ἔτσι, ἀκόμη καί οἱ πιά ἀπλοί ἄνθρωποι καταλάβαιναν τά λόγια του. Ἐμενε ὅμως κρυφό τό νόημά τους σέ ὅσους ἦταν ἀδιάφοροι γιά τίς ἀλήθειες τοῦ Θεοῦ. Τό ἀποκάλυπτε μόνο σ' ἐκείνους πού μέ ἐνδιαφέρον τόν πλησίαζαν καί Τοῦ ζητοῦσαν νά τοὺς τό ἐξηγήσει.

Ἡ παραβολή τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ ἄραγε **ποιό νόημα κρύβει;** Τί ἤθελε ὁ Χριστός νά διδάξει μ' αὕτη τή διήγηση; Ποιός νά 'ναι ὁ κρυμμένος θησαυρός;

Θησαυρός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καί ἡ βασιλεία του. Στόν Χριστό, γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος σέ μιά Ἐπιστολή του (βλ. Κλ 2,3), εἶναι κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροί τῆς γνώσεως καί τῆς σοφίας! Ὅποιος βρῆκε τόν Χριστό βρῆκε τόν μεγαλύτερο θησαυρό τοῦ κόσμου, τόν ἀνυπολόγιστα μεγάλο θησαυρό!

Τί ἐπιθυμεῖ, παιδιά, ὁ ἄνθρωπος; Τί θεωρεῖ σπουδαῖο; Τί ὀνειρεύεστε ἐσεῖς νά ἔχετε στή ζωή σας; Ἀγάπη, σοφία, ὁμορφιά, εὐτυ-

χία; Κοντά στον Χριστό τὰ βρίσκουμε ὅλα αὐτὰ σὸν ἀπόλυτο βαθμό. **«Ὅλα κοντά Σου ἐμεῖς τὰ βρήκαμε· γνώση, ὁμορφιά καὶ φῶς καὶ πλοῦτη!»,** γράφει ἓνας ποιητὴς (Γ. Βερίτης) ἀπευθυνόμενος σὸν Χριστό.

Ποιὲς λέξεις θὰ μπορούσαν ἄραγε νὰ περιγράψουν ὅλη τὴν ὁμορφιά καὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ φῶς πού βρίσκουμε κοντά σὸν Χριστό; Ἀκόμη κι ἂν ἐρχόταν ἐδῶ ἀνάμεσά μας ὁ πῖο μεγάλος ρήτορας, θὰ δυσκολευόταν νὰ ἐκφράσει ὅλο τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ. Κι ἐσεῖς, παιδιά, εἶναι δύσκολο νὰ τὸ συλλάβετε μόνο μέ τὴ σκέψη σας. Θὰ τὸ καταλάβετε **μόνο ὅταν Τὸν βρεῖτε** αὐτόν τὸν κρυμμένο Θησαυρό. Ὅταν Τὸν κάνετε δικό σας, τότε σίγουρα θὰ νιώσετε τὸν ἄνθρωπο τῆς παραβολῆς, πού μέ πολλή χαρά πούλησε τὰ πάντα γιὰ ν' ἀγοράσει ἐκεῖνο τὸ χωράφι.

Θυμάστε παραδείγματα ἀνθρώπων πού μόλις βρῆκαν τὸν Χριστό, θυσίασαν γι' Αὐτόν τὰ πάντα;

- **Οἱ ψαράδες τῆς Γαλιλαίας** Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, ὅταν ὁ Χριστὸς τοὺς κάλεσε, τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ Τὸν ἀκολούθησαν (βλ. Μθ 4,18-22). Διέλυσαν τὴ μικρὴ ἀλιευτικὴ ἐταιρεία τους. Τί νὰ τὰ κάνουν τ' ἄλλα κέρδη; Βρῆκαν τὸν μεγαλύτερο Θησαυρό! Ἀμέσως, δίχως δισταγμό, δίχως ἀναβολή -ὅπως ὁ ἄνθρωπος τῆς παραβολῆς- τὰ θυσίασαν ὅλα γιὰ νὰ γίνουν μαθητὲς καὶ ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

- **Ὁ Ματθαῖος ὁ τελώνης** (Μθ 9,9-10) εἶχε πολλὰ πλούτη ὅταν ὁ Χριστὸς τὸν κάλεσε νὰ γίνῃ κι αὐτὸς μαθητὴς του. Πῶς τὰ ἐγκατέλειψε ὅλα ὁ ἀπληστος ὥς ἐκείνη τὴν ὥρα τελώνης; Ὅσοι τὸν γνώριζαν δέν μπορούσαν νὰ τὸ πιστέψουν. Οἱ φίλοι του ὅπωςδήποτε θὰ τοῦ εἶπαν: «Ματθαῖε, τρελάθηκες; Ἀφήνεις μιὰ τέτοια θέση, τόσα κέρδη, γιὰ ν' ἀκολουθήσεις ἓναν πλανόδιο Διδάσκαλο;». Ὁ Ματθαῖος ὅμως εἶχε βρεῖ τὸν Θησαυρό του. Δέν ἐπηρεάστηκε ἀπ' ὅσα τοῦ εἶπαν. Ἦταν τόσο εὐτυχισμένος! Κάλεσε σὸ σπίτι του γνωστούς

καί συναδέλφους νά συνεορτάσουν μαζί του, σάν νά πήρε προαγωγή στήν ύπηρεσία του! Ἐπιθυμοῦσε τόσο πολὺ νά γνωρίσουν κι ἄλλοι τόν Θησαυρό του, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό!

● **Τόν Ταρσίζιο** (βλ. *Βοήθημα Κατωτέρου Γ΄*, «Ὁ Θεός στήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας», ἔκδ. «Χρ. Ἑλπίς», σ. 146-150), τόν θυμάσε; Μικρό παιδί ἦταν, ἀλλά προτίμησε νά μαρτυρήσει παρά νά ἀφήσει τόν Θησαυρό του. Μετέφερε μυστικά στή φυλακή τῆ Θεῖα Κοινωνία, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ γιά τοὺς χριστιανούς πού τήν ἄλλη μέρα θά τοὺς ἔριχναν στά θηρία. Στόν δρόμο ὅμως τόν κύκλωσε μιὰ παρέα παιδιῶν πού ἦταν εἰδωλολάτρες. Ἐπειδὴ δέν θέλησε νά μείνει νά παίξει μαζί τους καί κατάλαβαν ὅτι κάτι κρύβει, ἔπесαν πάνω του καί τόν χτυποῦσαν ἀλύπητα. Ἔσφιξε ὁ Ταρσίζιος κάτω ἀπὸ τό ἱμάτιό του τόν Θησαυρό του. Ἐκανε ἓνα μέ τὴν καρδιά του τὰ Τίμια Δῶρα! Ὅσο κι ἂν πονοῦσε, ὅσο κι ἂν τόν χτυποῦσαν, ἓνα μόνο τόν ἐνδιέφερε: νά φυλάξει τόν Θησαυρό του! Μόνο ὅταν παρέδωσε στόν χριστιανὸ Κοδράτο τόν Θησαυρό του, τότε παρέδωσε καί τὴν ψυχὴ του στόν Χριστό πού ἀγάπησε.

Θά μπορούσα, παιδιά, νά σᾶς διηγηθῶ πολλὰ περιστατικά πού βεβαιώνουν: **Ὅταν ἡ ψυχὴ βρεῖ τόν Θησαυρό της, ὅταν γνωρίσει ἀληθινὰ τόν Χριστό, δίχως δισταγμὸ καί δίχως ἀναβολὴ κάνει τό πᾶν γιά νά Τόν κάνει δικό της.**

Ἔχει, βέβαια, καί ὁ κόσμος τοὺς θησαυρούς του: τὰ πλούτη, τὴ δόξα, τὴν καλοπέραση... Ἀλλὰ μ' αὐτοὺς τοὺς θησαυρούς **δέν ἀγοράξεις ἀληθινὴ εὐτυχία.** Ρίξτε μιὰ προσεκτικὴ ματιὰ γύρω σας... **Οἱ ἀληθινὰ εὐτυχισμένοι ξεχωρίζουν!**

Ἐλᾶτε νά κάνουμε καί μαζί δυὸ ἐπισκέψεις:

● Ἄς πᾶμε πρῶτα σ' **ἓνα νοσοκομεῖο**, ἐκεῖ ὅπου ὅλοι πονοῦν καί ὑποφέρουν. Σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς θαλάμους διακρίνουμε μιὰ ἄρρωστη πού διαφέρει ἀπὸ τοὺς πολλούς. Στό πρόσωπό της βλέπουμε μιὰ γλυκύτητα, μιὰ γαλήνη. Δέν πονᾷ; Πονᾷ. Ἀλλὰ ξεχνᾷ τόν πόνο

της καί νοιάζεται γιά τούς άλλους. Σκορπᾷ γύρω της παρηγοριά καί ἀγάπη! Μά πού βρίσκει τή δύναμη; Ἔχει τό μυστικό της: **Ὁ Χριστός, ὁ κρυμμένος Θησαυρός της, τῆς δίνει εἰρήνη, ὑπομονή καί ἐλπίδα.**

• Ἄς μποῦμε τώρα καί **στήν αὐλή ενός σχολείου.** Ἀκούμε... κουτσομπολιά, ὑπονοούμενα, αἰσχρά ἀνέκδοτα. Βλέπουμε κι ἕναν μαθητή νά ἀπέχει ἀπ' ὅλα αὐτά. Τά δικά του λόγια εἶναι συνετά καί χαριτωμένα. Σκορπᾷ σ' ὅλους τό χαμόγελο καί φροντίζει νά συμπαραστέκεται σ' ὅποιον ἔχει ἀνάγκη. **Πῶς δέν παρασύρεται καί κατορθώνει νά ξεχωρίζει μέσα σ' ὅλη τήν τάξη; Ἔχει τό μυστικό του: Ἔχει βρεῖ τόν κρυμμένο Θησαυρό.**

Ψάξτε, παιδιά, νά βρεῖτε κι ἐσεῖς τόν κρυμμένο Θησαυρό! Θά σᾶς κάνει τόσο πλούσιους σέ δύναμη, σέ χαρά, πού θά πλουτίζετε καί άλλους. Ψάξτε ἐπίμονα! Ὁ ἄνθρωπος τῆς παραβολῆς τόν βρῆκε σκάβοντας. Κι ἐμεῖς νά σκάψουμε μέχρι νά τόν βροῦμε. Πῶς νά σκάψουμε ἐμεῖς; Ποῦ νά τόν ψάξουμε; **Χωράφι πού ἔχει μέσα του κρυμμένο τόν Θησαυρό εἶναι ἡ Ἐκκλησία· καί μέσα στήν Ἐκκλησία τό Κατηχητικό μας.** Ἄν πάρете τήν ἀπόφαση νά μή χάσετε φέτος οὔτε μιά συνάντηση... Ἄν νικᾶτε τήν τεμπελιά καί τήν ἀκεφιά πού μερικές φορές σᾶς πολιορκοῦν... Ἄν ξεπερνᾶτε τά διάφορα ἐμπόδια καί δίνετε τό «παρών» κάθε φορά μέ ἐνδιαφέρον γιά τά λόγια του Θεοῦ..., θά τόν βρεῖτε τόν πολυτίμητο κρυμμένο Θησαυρό!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι γέμισε ὁ κόσμος μας **κουρσάρους**, πού ζητοῦν νά κουρσέψουν τίς καρδιές σας. Σᾶς προβάλλουν **ψεύτικα πράγματα γιά θησαυρούς.** Προσέξτε, παιδιά, μήν πάθετε ὅ,τι ἔπαθε κάποιος πού βρῆκε ἕνα κομμάτι χρυσάφι, ἀλλά, ἐπειδή αὐτό δέν γυάλιζε, δέν κατάλαβε τήν ἀξία του. Τό εἶδε ἕνας χρυσοχόος καί τοῦ τό ζήτησε. Γιά ἀντάλλαγμα τοῦ εἶπε ὅτι μπορεῖ νά πάρει ἀπό τό

κατάστημά του ὅσα κοσμήματα ἤθελε. Διάλεξε ἐκεῖνος πολλά καί φανταχτερά. Καί σκεφτόταν γιά τόν χρυσοχόο: «Τί κορόιδο βρῆκα!». Δέν μποροῦσε ὁ καημένος νά ἀξιολογήσει τήν ἀξία τοῦ θησαυροῦ πού ἔχανε. Νά θυμάστε, παιδιά: **ὅ,τι λάμπει δέν εἶναι χρυσός**. Τή νέα σχολική χρονία, βάλτε στόχο νά **κάνετε δικό σας τόν αἰώνιο καί ἀνεκτίμητο Θησαυρό, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό!**

(Τελειώνοντας θά μπορούσαμε νά χαρίσουμε σιά παιδιά ἕναν μικρό σελιδοδείκτη (βλ. CD μέ ὑλικό) μέ μιά σύντομη προσευχή ἀπό τό «Κεκραγάριον» τοῦ ἀγίου Αὐγουστίνου: **Κύριε ὁ Θεός μου, χάρισαί μοι ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας Σέ ποθεῖν, ποθοῦντι Σέ ζητεῖν, ζητοῦντι Σέ εὐρεῖν, εὐρόντι Σέ ἀγαπᾶν!**

Προτεινόμενο τραγούδι: «Θεία ἀγάπη» ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Β'», ἐκδ. «Χριστιανική Ἑλπίς» ³2010, σ. 118, CD «Ζωντανή ἐλπίδα», ἀρ. 5, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό παιχνίδι τοῦ κρυμμένου θησαυροῦ.
2. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
3. Σελιδοδείκτης.